

Nikolaos Uzunoğlu: Almanya'nın Üçüncü kere Elen Halkını Diz Çöktürme ve Rumluğu Mahvetme Harekatı

Posted on 07/07/2015

Son beş yıl süresinde Elen halkının karşılaştığı ve uzun süren ekonomik krizin sebebinin yüzeysel incelenmesiyle, bunun nedeninin kamunun aşırı borçlanması olması olarak gösterilir. Ancak sebebin biraz daha derinden araştırılması bu yaşananların temelinde şimdiye kadarki, on yıllardır Yunanistan'ı yöneten parti sisteminin bir iflasının olduğu gösterir. Bu yönetim mekanizmasının özellikle 1995 yılından sonra yarattığı sınırsız bir yolsuzluk ortamında, en başta Alman şirketlerinin Federal Almanya Devleti himayesi altında yürüttüğü borçlanma politikası yatmaktadır. Tabii ki, temel sorumluluk son 20 yılın Yunanistan hükümetlerine ait olduğu kuşkusuz olmakla beraber, Alman Adalet Bakanlığının Siemens şirketinin bir çok skandalının baş mimarı olan Mihail Hristoforakos'un Yunanistan'a teslim edilmemesi söylediklerimizi yani sorumlulukta Federal Almanya'nın ortak olduğu gerçeğini doğrulamaktadır.

Krizin neticeleri ve bu sonuçların Elen halkına yansımaları sosyal facia boyutları almıştır. Toplumun en çok zarar gören kısmı arasında Yunanistan'a 1992 den sonra gelen Anadolu'nun Karadenizin kıyılarından 1920'lerde yaşanan faciaların neticesinde Sovyetler Birliğine sığınan Pontos Rum Toplumudur. Aynı zamanda 1960'larda İstanbul ve Gökçeada-Bozcaada, 1923 den sonra Lozan Antlaşmasının Azınlıkların Korunmasını öngören bütün maddelerinin T.C. hükümetleri tarafından kitlesel çapta ihlallerinin sonuçlarını yaşadıkları ve mallarına mülklerine el konulduktan sonra, 1955-1990 yılları arasında sürgün edilen, toplumun önemli kısmı da dahildir. Çok zor şartlar altında Yunanistan'a sığınan bu Toplumların üyeleri aldıkları cüzi emekli maaşlarının Kasım 2013 den beri kesilmiş olması

çok vahim bir insani trajedi yaratmıştır. Bu nüfusun üyelerinin 42.000'i (ancak yarısının) şu anda hayata bulunması yaşananların niteliğini boyutunu açıkça göstermektedir. İstanbul dışında yaşamaya mecbur edilen Rum toplumunun bütün Dünyada birleştirici kurumu olan İstanbullu Rumların Evrensel Federasyonu son iki sene zarfında geniş çapta bir sosyal dayanışma programı yürütmektedir. Bu program kapsamında 200 den fazla İstanbullu aile için sosyal dayanışma ağı kurulmuş ve yürütülmektedir. Aynı zamanda Ortodoks Kilisesi son 5 sene zarfında, Yunanistan halkına geniş çapta bir destek programı gerçekleştirmektedir.

Yukarıda kısaca anlatılan durum, Alman devlet mentalitesinin son asır süresinde Elen haklarına karşı gerçekleştirdiği üçüncü saldırı projesini oluşturmaktadır. İlk süreç 1880 den başlayarak Prusya devlet felsefesinin oluşturduğu Alman İmparatorluğunun Osmanlı topraklarını sömürgeleştirme projesi ile başlamıştır. Britanya'nın Hindistan'a sahip olması örneği gibi, Almanya'nın düşü Osmanlı ülkesinden buna benzer bir koloni yaratmasıdır. Almanya'nın amaçlarına karşı var olan en önemli engel 1839 ve 1856 Tanzimat ve Islahat Fermanlarının sınırlı da olsa yarattığı eşitlik ortamı neticesinde gelişen yerli sermaye ve üretim güçleri idi. 1914 yılında İttihatçı hükümetin yapmış olduğu istatistik çalışmasında da gösterildiği gibi Osmanlı Rumlarının yerel sermaye ve üreten işçi gücüne katkısı %60 olup ikinci sırada %20 payı ile Ermeni Toplumunu gelmekteydi. İttihatçı Terraki Cemiyetinin iktidara gelmeden önce hazırladığı Anadolu Hıristiyanlarını yok etme planı, 1914-18 Birinci Cihan savaşı süresinde, Alman metodolojisi ve kolaylaştırıcılığı sayesinde mümkün olmuştur. 1909 yılından itibaren Filistinden - Yanya'ya kadar uzanan coğrafyada Rumlara karşı başlatılan sonrasında tüm Hıristiyanları da kapsayan Boykot Harekatı Deustche Bank tarafından finanse edilmiştir. Anadolu'nun en gelişmiş bölgeleri olan Ege, Trakya ve Karadeniz Rumlarının anayurtlarından sürgünü ve ölüm yollarına gönderilerek yok edilmesi, yüz binlerce Osmanlı vatandaşı olan Gayri-Müslim gençleri için ölüm mekanizması olan Amele taburları fikrini ortaya atan ve yük hayvanı olarak silahsız asker alma sistemi Liman von Sandres ve onlarca Alman subaylarının elinde ve komutasında bulunan Erkan-i Harbiye Reisliği (Genel kurmay başkanlığı) tarafından yürürlüğe konulmuştur. Bu politikanın neticesinde Anadolu'da savaş 1922'nin sonuna kadar devam etmiş ve insanlık tarihinin en

kara lekelerinden olan Nüfus Mübadelesiyle de kovulma ile “taç”lanmıştır. Birinci Cihan savaşından evvel 2.5 milyon Anadolu Rum Nüfusundan hayata kalan 1.2 milyonu Rum ve Yunanistan’da yaşayan 400.000 Müslüman-Türk zorunlu olarak vatanlarından koparılmıştır. Yunanistan’a sefilik içinde gelen bu Anadolu Rum nüfusu 8 yıl içinde taşıdığı yüksek kültür ve endüstri mirası ile Balkanların en geç kalmış ülkesini çağdaş bir ülkeye çevirmiş olduğu artık herkes tarafından kabul edilmektedir. İnsanlarını ve tüm mülklerini kaybetmiş bu toplumun uğradığı az bilinen haksızlık da, Lozan Antlaşmasının öngördüğü muhacirlerin tazminatının, 1930 yılında Elefterios Venizelos’un onayladığı Ankara Antlaşması ile silinmesidir. Bu büyük haksızlığın neticeleri 1946-49 yılları arasında soğuk savaşın başındaki Yunanistan iç savaşının temel sebebidir.

Alman Nazi Devletin Elen halkına yaptığı ikinci saldırı 1941-1945 yılları arasını kapsar. Faşist İtalya’ya yardıma koşan Naziler, Bulgaristan ve Romanya itifakı ile Yunanistan ve Yugoslavya’ya 1941 yılı ilk baharında saldırmış ve 2 ay süren ve Sovyetler Birliğine saldırıyı en az iki ay geçiktiren bir direnişten sonra işgal edebilmiştir. Avrupa’nın en kitlesel Nazi ve Faşist güçlerine karşı direnişlerin büyük kısmı Anadolu’dan gelmiş Rum toplumu tarafında gerçekleştirilmiştir. Başkent Atina’nın cevresini oluşturan Yeni İzmir, İznik, Kesariani (Kayseri) , Yeni Alaşehir (Filadefia), Kaliteaö, Yeni Ionia semtleri, Alman işgaline karşı en azimli direnişi gerçekleştirdiklerinden yıkıcı misillemelere uğramıştır. 1 Mayıs 1944 günü Alman işgal güçleri 200 Kesariani işçi gencini kurşuna dizmesi küçük bir örnektir. Yunanistan İkinci Dünya savaşına katılan ülkelerin içinde en büyük insan kaybına uğrayan halkıdır (%13). 1941-42 kışında Alman işgal güçlerinin uyguladığı yiyecek maddelerini yağması ile Atina ve Selanik’te yaratılan açlık, soykırım niteliğini taşımaktadır. İşgal güçlerinin ülkenin altyapısına verdiği zararlar %50 seviyesinde olup, Yunanistan Merkez bankasının altına el koyması da buna eklenirse Nazi işgalinin neye mal olduğu daha kolay anlaşılabilir. 1946 dan sonra iktidarda bulunan ve tümü “Ne olursa olsun, biz Batı’ya aitiz” prensibine dayanan Yunanistan hükümetleri, Almanya’nın bu yıkıcılığına karşı hiç bir zaman Almanya’dan savaş tazminatı talep etmemişler, bu konuyu hiçbir zaman Uluslararası Mahkemelerin gündemine taşımamışlardır. Şu anda söz konusu olan ve ödenmesi istenen

350 Bilyon Euro “borç” Nazilerin yıkıcılığına karşılık Almanya’dan istenmesi ve Almanya’nın ödemesi gereken savaş tazminatına yakın olduğu son zamanda yapılan çalışmalardan ortaya çıkmaktadır. Kısaca Yunanistan’ın borcu yoktur.

Bu bakımdan aslında sorun gecikmiş bir adalet sorunudur!

Yukarıda anlatılan sahne daha derindeki tarihsel gerçekleri de ortaya çıkarmaktadır. Son yıllarda Doğu Avrupa ve Orta Doğu coğrafyasında gelişen olaylar, bir kere daha, Batının yeni-sömürgeci güçlerinin ulusal devletleri istikrarsızlaştırarak çökerterek ve yerel halkaları birbirine çatıştırarak çıkarlarını sağlamaları açıkça göstermektedir. Bu gerçek hepimiz tarafından anlaşılmalıdır. Ancak halklarımızın arasında barış ve gerçek anlamda dayanışma yeni bir yüz yıl kaybı faciasını önleyebilir. Aynı zamanda Almanya iktidarlarının İkinci Cihan savaşından sonra gerçekten akıl değiştirmedeğini ve Avrupa Birliğinin ne kadar uzak bir rüya olduğunu göstermektedir.

Her ne kadar gelişmeler karamsarlık yaratmakla beraber binlerce yıl asılmaz medeniyetler yaratmış Elen kalkı bu zorlukları da aşayabilecek potansiyele sahip olduğu hiç kimse tarafından unutulmamalıdır.

Prof. Dr. Nikolaos Uzunoğlu

1973 İTÜ Mezunu ve Atina Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi